

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

56. Faisi Iapones strenuè iuuantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

mauitque, se viuo nihil vnquam desideraturos, quod potuissent à patre
obtinere; ad extremum duobus elephantis splendide phaleratis, magna
stipatorum frequentia remisit domum, quo genere honoris, & bene-
uolentiæ argumento, nostrorum sedes euasit firmior, & fidei sacræ
authoritas venerabilior. Dùm verò illic Pinna, & Borro linguam dis-
cunt, eandemque perficit ac polit Buzomius; Marchesius Faifi Iapo-
num saluti acriter insudat fratre Socio eiusdem nationis, erat enim Ia-
ponibus incolis vrbs frequens, aduenasque interdum ad mille numera-
bar quos annuæ ad quæstum excibant nundinæ. In iis ethnici complu-
res; multi apostatæ, quos tyranni metus in desertionem præcipites
egerat; reliqui baptismum, & fidem retinentes, cætera ethnici prope
pares, petiuri, quæstum iniquorum, & concubinarum amoribus
perditi, quodque Iaponibus generositatis deprauatæ vitium est fa-
miliare nimis & proprium, vindictæ implacabiliter appetentes. Mor-
borum tot tamque grauium curatio sedula duorum qui Faifi erant labo-
rem industrium fatigauit, postea etiam aliorum, quos Deifusamæ cru-
delis impietas idcirco exilio damnarat, vt exularet cum iis è Iaponiæ
Christi fides. Redibant ex iis subinde Faifum cum Macaensibus Lu-
sitans, vt vario schemate personati, mercatorum, militum, nauta-
rum, penetrarent se in Iaponiam ignoti; ventos illuc, & naues dùm
præstolarentur, Iaponibus Faifi sese strenuè commodabant, eoque li-
bentius & fructu maiori, quo erant in eorum lingua apprime versati.
Templum ergo imprimis Faifi positum, habitæ conciones, malis præ-
sentibus sanandis appositæ, reuixit emortua multorum pietas, excitati
sunt ab infami lethargo, religiosi sensus vitæ innocentis quàm in Ia-
ponia sub Patrum exegerant disciplina, redibant ad mentem desertores,
& multis cum lachrimis, cognatæque Iaponij animi celsitate sistebant
se Patribus; haud tamen ante Sanctorum cœtui restituebantur, quam eru-
direntur denuò fidei rudimentis, tamen si Iapones non tam ignoratio
diuinorum, quàm calamitatum metus, & tormentorum atrocitas de-
iciebat ex gradu fortitudinis Christianæ. Vniuersis demùm integrè
persanandis ita est consultum, vt se Faifus ab ea quæ fuerat planè dis-
similem gaudens miraretur, ethnicorum verò qui ex Iaponia Faifam
commeant, quadraginta solenni baptismo lustrati sunt, & summus
nauium Præfectus quæ anno sæculi decimo nono appulerant Regem
adiens Cocincinæ, immortales ipsi testatus est gratias, Iaponiensis Ec-
clesiæ nomine, ob impensum Patribus amorem, suscepitque se, & om-
nes Lusitanos fore illi omnium debitores quæ Patrum causa præstare
dignaretur. Perspecta inde nostrorum paupertate, quæ rerum omnium
egena, nihil à quoquam rogabat subsidij; per se ipse ab inferioribus
Præfectis ipsique aded ab idololatriæ corrogauit iis largam stipem, ad
quam etiam Sinirum illic gubernator se benignissimum præbuit. Huius
anni fructam solito plenior, auxit magno prouentu iubilæi sacri denun-
tatio, cuius beneficio fruituri, per infestissimos typhones, Taifum plurimi
concurrerunt,

16.
Faifi Iapones
strenuè iu-
uantur.

57.
Legatio Mac-
caens. ad Re-
gem Cocinc.
fructuosa.

concurrerunt, dum in Iaponia tyrannus Christianos exscindere modis omnibus conabatur, & clarum suæ virtutis specimen Faifensibus reliquerunt. Accessit huic reum faustitati, solennis ad Regem legatio quam Lusitanorum Maccaensium religiosis studiis adornatam, & magnificentia donorum splendidam iidem obiere Lusitani: huius summa erat; Patrum commendatio singularis, & Christianismi, cuius profeminandi labor, haud alio in ipsis calebat ambitu, quam eius populorum salute sempiterna. Id sibi Rex & planè perspectum fassus est, & summè gratum; culpæ item seipsum damnauit pellendis à regno Patribus, ob soli siccitatem falsò iis tributam; Deum cœli iurauit, nunquam in posterum, cuiquam se aures contra nos daturum; iamque se filio Principi, & locorum Præfectis mandasse, nostri gereret curam, & nobis fauerent, vt quos ipse haberet carissimos; post quæ Patres duos legati comites, iussit proximòs throno considere, quod honoris genus dei seruis, flocci erat futurum, nisi magnum hinc pondus accessisset eorum laboribus, ad vrgenda nouæ illius Ecclesiæ incrementa. Aderant enim nouum annum Regi felicem optaturi, regni proceres omnes quibus illè Regi tam familiaris, & vicinus confellus, taciturnus erat Imperium obseruandi, iuuandi, & tuendi, quos illa Rex tam peculiari beneuolentia dignabatur. Honorificè tandem, & perhumaniter dimissos, secutum est ab Regina munus, amplius ex serico & solidus pannus, quòd essent, aiebat pauperes & satis miserè à vestibus parati; cessit nihilominus is pannus ad vestem altaris haud multo meliùs ornati: Regis donum fuit ipsius manu (quod rarissimum est) subscriptum diploma quo fiebat ipsis libera potestas, vbiçumque regni lubitum iis foret habitandi, & pœnis grauib. subleuantur quicumque titulo peregrinitatis placidam in regno mansionem iis contenderent, vel molestiæ aliquid inferrent: hoc tuti, latique munere Faifum reuertuntur, vtque mos est priuilegiariis, diploma Regium foribus appendunt, magna ethnicorum admiratione, & pari Christianorum plausu. Reperimus nunc Sinas, tres Imperatores, triam mensium spatio visuri, duos sepulchro iam conditos; tertium suo in solio sublimem: ille quem toto huius historiæ decursu memorauimus Vanliè, rerum poritus per annos à puero vndequinquaginta, hoc tandem viuere desit, dolore vt fertur amissæ matris, & vxoris, neque immeritò vt qui publicis calamitatibus nihil mouebatur, priuatis interiret, & qui suos tributis premebat violentius quàm armis Tartari, ex magnitudine doloris proprii, sentire vel serò disceret communes. Matre igitur, & vxore hoc est sui dimidio orbatus sensim contabuit; ab ineunte interin Iulio ad Augusti finem, exhibere se tandem hominem, & Regem cœpit dum supremorum tribunalium accitis præsidibus expulsionem Tartarorum extra Sinas enixè iis inculcauit, & ciuiliū Præfectorum cum militaribus concordiam magno publicæ rei detrimento simultatibus laborantem. Aduocato deinde filio natu primo philo-
lophatus